

**แนวทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะในการพัฒนาชุมชน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย***
**A WAY FOR THE CREATING PUBLIC AWARENESS IN THE COMMUNITY
OF LOCAL GOVERNMENTS IN NONG KHAI PROVINCE**

อภิวัฒน์ชัย พุทธจร

Aphiwatchai Putthakhachorn

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nongkhai Campus, Thailand.

E-mail: jomjon2003@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และสัมภาษณ์เชิงลึก มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการมีจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย (2) เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย และ (3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) พิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้งหมด ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) 2) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย พบว่า จุดแข็งของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 35 ประเด็น จุดอ่อนของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 21 ประเด็น โอกาสของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 12 ประเด็น และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 21 ประเด็น 3) กลยุทธ์การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ประชาชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีกลยุทธ์ 2 กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์รอง และ 33 มาตรการ

คำสำคัญ: จิตสำนึกสาธารณะ, การพัฒนาชุมชน

* Received: 23 November 2020; Revised: 7 December 2020; Accepted: 8 December 2020

ABSTRACT

The title of the research, was aimed at its three objectives: 1) to study of existing conditions and advantages of possession of public awareness in community development of local government organizations in Mueang district, Nongkhai; 2) to analyse strength, weakness and opportunity as well as threat against/ of creating public service mind for the community development of local government organizations in Mueang district, Nongkhai; 3) to develop the strategic plan to create public awareness for community development of local government organizations in Mueang district, Nongkhai.

Findings of the research: 1) The present conditions of public awareness, overall, was in average level ($\bar{X} = 3.09$); as far as individual aspects are concerned, all aspects were found in the moderate level. It, however, the desirability of creating public mind was at the highest level ($\bar{X} = 4.57$). 2) In terms of the strength, weakness, opportunities and threat of creating public awareness in community development of local government organizations in Mueang district, Nongkhai, it was found that there was 36 indicators in cultivation of public mind, there were 21 weak points; the opportunity of creating public awareness has 12 indicators. There was 21 indicators seems to be found as a threat of building public awareness. 3) The strategy of creating public awareness in community development of local government organizations in Mueang district, Nongkhai consisted of two main strategies and four secondary strategies as well as 33 measures.

Keywords: The Creating Public, Awareness in the Community.

บทนำ

ในยุคของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมไทย เช่น ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ต้องเร่งพัฒนาให้ทันกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง กระแสการเร่งพัฒนาด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจยิ่งส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทย จากที่สังคมไทยเป็นสังคมแห่งความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แต่สังคมไทยในปัจจุบันให้ความสำคัญกับเรื่องความร่ำรวยและเงินทอง เพราะมีความเชื่อที่ว่าเงินทองสามารถบันดาลความสุขตอบสนองความต้องการของคนได้ ค่านิยมชอบแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น เป็นลักษณะของการกลัวเสียเปรียบ เพื่อการอยู่รอดจึงต้องทำการแย่งชิงแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเอง ค่านิยมบริโภคของแพง เลียนแบบอย่างตะวันตก รักความสะดวกสบาย ใช้จ่ายเกินตัว เป็นการนำไปสู่การมีหนี้สินมากขึ้น ตัวอย่างดังกล่าวมานี้ ทำให้คนไทยส่วนใหญ่หันไปสนใจในเรื่องของตนเองมากจนเกินพอดี สัมผัสวิถีการดำเนินชีวิตแบบไทย (บรรทม มณีโชติ, 2530)

นอกจากนี้ สังคมไทยในปัจจุบันนี้กำลังประสบปัญหาวิกฤต ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป โดยเป็นผลกระทบมาจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามาสู่ประเทศไทยผ่านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนยังขาดทักษะในด้านการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี ปัจจุบันเว็บไซต์ลามกในประเทศไทยขยายตัวสูงขึ้น นอกจากนี้สื่อสารมวลชนอื่น ๆ ทั้งสื่อโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์จำนวนมาก ขาดความเข้มงวดทางจรรยาบรรณในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเชิงลบ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้น ขาดจิตสำนึกสาธารณะ ให้ความสำคัญกับส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง นำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาการขาดสัมพันธภาพภายในครอบครัว รวมทั้งปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมต่าง ๆ สถาบันหลักทางสังคมที่มีบทบาทสำคัญต่อการปลูกฝังศีลธรรมให้สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม และอบรมหล่อหลอมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนมีความเข้มแข็งลดลง สถาบันครอบครัวที่เคยมีระบบเครือญาติในการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และมีความเข้มแข็งในการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังศีลธรรมและค่านิยมที่ดีงามให้แก่ลูกหลานเริ่มเปราะบางลง ส่งผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวอ่อนแอลง ปัญหาการหย่าร้างเพิ่มมากขึ้น วิถีชีวิตสมัยใหม่มีผลให้ความเชื่อศรัทธาในหลักศาสนาเสื่อมถอย (อุไรวรรณ เดชาสิทธิ์, 2558) การประกอบกิจการศาสนาน้อยลงอยู่ในวงแคบและในกลุ่มผู้สูงอายุเป็นหลัก ส่วนระบบการศึกษา ก็มุ่งเน้นหลักวิชาให้ความสำคัญกับใบรับรองการศึกษามากกว่าความรู้ที่นำมาปฏิบัติจริง การเรียนการสอนเน้นการท่องจำมากกว่าความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้ ไม่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของคนในสังคม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) การที่ผู้คนในสังคมสนใจแต่การดำรงชีวิตของตนเอง ด้วยการดิ้นรนแสวงหาความสุข ความสะดวกสบายเพื่อสนองความต้องการพื้นฐาน ทำให้เกิดการแข่งขัน เอารอดเอาเปรียบ เห็นแก่ตัว ไม่มีความเสียสละ ขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ขาดจิตสำนึกสาธารณะ (หฤทัย อาจปฐ, 2544)

วิกฤตการณ์ขาดจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนในชาติ เกิดจากความยากจนและด้อยการศึกษา บุคคลแกนนำในสังคมถูกครอบงำทางความคิด การดำเนินนโยบายตามเสรีตะวันตกอย่างไร้ขอบเขต ทำให้เกิดความเห็นแก่ตัวของแต่ละคน เกิดปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา การย่อหย่อนในศีลธรรม การขาดระเบียบวินัย มีการเบียดเบียนทำลายสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสาธารณสุขสมบัติของส่วนรวมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะต่อสังคมส่วนรวมยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น การขาดจิตสาธารณะของคนไทยส่วนหนึ่ง เพราะเหตุที่คนไทยยังคงฝังแน่นอยู่กับแนวคิดที่ว่า คนเป็นของรัฐ รัฐต่างหากที่เป็นเจ้าของประเทศ เป็นเจ้าของสถานที่ราชการ เป็นเจ้าของสมบัติสาธารณะ ประชาชนเป็นผู้พึ่งพา หรือกล่าวได้ว่าคนไทยไม่มีจิตสำนึกสาธารณะ ดังนั้น สมบัติสาธารณะเกือบทุกอย่าง รวมถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ป่าที่เป็นสาธารณะทั้งหลายจึงมักเสียหาย ไม่มีใครรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของที่จะดูแลรักษา เราจึงพบสมบัติที่เป็นสาธารณะต่าง ๆ อยู่ในสภาพที่ชำรุดเสียหาย ปัญหาสาธารณสมบัติถูกทำลายกันมากขึ้น ส่วนหนึ่งเกิดจากความเคยชินในการใช้ทรัพยากรในอดีตของคนไทยที่มีทรัพยากรมาก ทำให้คนไทยประมาท ใช้ของฟุ่มเฟือย เมื่อทรัพยากรเปลี่ยนไปแต่นิสัยเดิมยังคงอยู่ จึงเกิดการแก่งแย่งทรัพยากร ทำให้คนเห็นแก่ตัว

เห็นแก่พรรค เห็นแก่พวก มีการหลบหลีก การเอาตัวรอดของแต่ละคนในสังคม ขาดจิตใจสาธารณะ (Public Mind) ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม (ประเวศ วะสี และคณะ, 2542) ปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังขาดจิตสาธารณะอยู่มาก ดังนั้น ควรปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาจิตสาธารณะให้มีมากขึ้นในสังคมไทย เพราะจิตสาธารณะเป็นเรื่องของจิตใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดภายในบุคคลที่เกิดขึ้นโดยการเรียนรู้ จิตสำนึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วยากที่จะหยุดหรือหมดหายไป คนที่มีจิตสำนึกที่ดีด้านใดจะประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับจิตสำนึกของตนและใช้จิตสำนึกด้านนั้น ๆ ของตนเพื่อประโยชน์ต่อสิ่งต่าง ๆ ตามมา (สมพงษ์ สิงหะพล, 2536)

ในการพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ต้องได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก จากบุคคลต่าง ๆ เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครองส่วนท้องถิ่น ในหน่วยงานหรือองค์กรและสถาบันศึกษา ซึ่งเด็กและเยาวชนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม จะเป็นการช่วยเหลือและไม่สร้างความเดือดร้อน ความเสียหายให้กับผู้อื่นในลักษณะต่าง ๆ ด้วยจิตสำนึกสาธารณะ

นอกจากพ่อแม่และผู้ปกครองแล้ว ผู้ที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคนในชุมชนให้มีจิตสำนึกสาธารณะนั้นคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้แก่คนในชุมชน เพราะจะเข้าถึงคนในชุมชนหรือทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนมากที่สุด ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการที่จะดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชนก่อน แต่เท่าที่ผ่านมา การสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้เกิดขึ้นในชุมชนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะประชาชนยังไม่ได้รับการตอบสนองถึงความต้องการ นโยบาย การวางแผน ตลอดถึงการติดตามประเมินผลการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนอย่างจริงจังและไม่ชัดเจน ตลอดถึงยังไม่ครอบคลุมถึงปัญหาภายในชุมชน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นการยากที่การพัฒนาชุมชนให้บรรลุวัตถุประสงค์และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการมีจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
- 2) เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
- 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นการศึกษาเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ศึกษาและสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ โดยการศึกษาจะครอบคลุมสาระในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะและการสร้างจิตสำนึกสาธารณะในการพัฒนาชุมชน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม การพัฒนากลยุทธ์ทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยมีกรอบในด้านเนื้อหาที่จะศึกษาตามประเด็นวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ นำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำนวน 145,472 คน เมื่อทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยการคำนวณ โดยใช้สูตรกรณีทราบจำนวนประชากรของ Taro Yamane (บุญชม ศรีสะอาด, 2543) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะได้ตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในขั้นตอนนี้ มีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามประชาชนเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยแบบสอบถามมีลักษณะ ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการ ในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ 5 หลักการ ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ การบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ การบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับประชาชน และสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับประชาชน โดยยึดแนวคิด การกระจายอำนาจและกระบวนการบริหารงาน 3 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การประเมินผล

2. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานประกอบการสร้างกลยุทธ์

เป็นขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

3. ขั้นสร้างกลยุทธ์

การสร้างกลยุทธ์การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

4. ขั้นตรวจสอบกลยุทธ์

เป็นการประเมินตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้วยวิธีสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิและจัดสัมมนากลุ่ม (Focus Group) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยขอความเห็นชอบจากที่ปรึกษา ปรับปรุง แก้ไข และใช้เกณฑ์ดังกล่าวคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ประเภทสามัญศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินกลยุทธ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เกี่ยวกับกลยุทธ์และความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์

5. ขั้นปรับปรุงและนำเสนอกลยุทธ์

การวิจัยในขั้นนี้ เป็นการนำข้อมูลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาทำการปรับปรุงกลยุทธ์การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ แล้วเสนอเป็นกลยุทธ์การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคายฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของทางการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวม พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) พิจารณารายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ การบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) รองลงมาคือ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) และทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้งหมด

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับปฏิบัติมาก

ที่สุด ($\bar{X}=4.62$) รองลงมาคือ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ และการบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$)

1.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ($PNI = 0.53$) รองลงมาคือ การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ($PNI = 0.50$) ส่วนด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการบริหาร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน ($PNI = 0.47$)

2. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะโดยภาพรวม อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

2.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผน ($PNI = 0.50$) ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำแผนไปปฏิบัติ ($PNI = 0.48$)

3. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

3.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

3.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

3.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการบริหารงานบุคคล เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การวางแผนและการนำไปปฏิบัติ (PNI = 0.47) ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การประเมินผล (PNI = 0.45)

4. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

4.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

4.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

4.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการบริหารงานงบประมาณ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การวางแผน (PNI = 0.54) ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำไปปฏิบัติและการประเมินผล (PNI = 0.53)

5. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

5.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) พิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

5.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านการบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) พิจารณารายด้าน พบว่า การการบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

5.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการบริหารงานทั่วไป เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การนำแผนไปปฏิบัติและการประเมินผล ($PNI = 0.46$) ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การวางแผน ($PNI = 0.45$)

6. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

6.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.07$) พิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

6.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.51$) พิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

6.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ สภาพเศรษฐกิจ ($PNI = 0.49$) ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ สภาพสังคม ($PNI = 0.43$)

7. จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

7.1 จุดแข็งของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีจำนวน 35 ประเด็น

7.2 จุดอ่อนของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีจำนวน 21 ประเด็น

7.3 โอกาสของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีจำนวน 12 ประเด็น

7.4 ภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีจำนวน 2 ประเด็น

8. กลยุทธ์การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์รอง และ 33 มาตรการ ประกอบด้วย

8.1 กลยุทธ์หลัก 2 กลยุทธ์ คือ

1. บริหารความเข้มแข็งเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะแก่ประชาชนให้เพิ่มพูน
2. การสร้างเครือข่ายจิตสำนึกสาธารณะให้กระจายรอบตัว

8.2 กลยุทธ์รอง 4 กลยุทธ์ คือ

1. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. พัฒนาคุณภาพบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ขยายโอกาสการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน
4. สร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการมีจิตสำนึกสาธารณะ

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมพบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) พิจารณารายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ การบริหารงานทั่วไปเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) รองลงมาคือ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) และทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้งหมด

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) พิจารณารายด้าน พบว่า อันดับแรก คือ การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$) รองลงมาคือ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะและการบริหารงานงบประมาณ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$)

1.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การบริหารงานงบประมาณเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ($PNI = 0.53$) รองลงมาคือ การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ($PNI = 0.50$) ส่วนด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การบริหารงานบุคคลเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ และการวิเคราะห์

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการบริหาร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน (PNI = 0.47)

2. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X}=3.07$) พิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อม ภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.51$) พิจารณารายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

2.3 ผลการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาพรวม พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สภาพเศรษฐกิจ (PNI = 0.49) ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ สภาพสังคม (PNI = 0.43)

3. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย พบว่า จุดแข็งของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 35 ประเด็น จุดอ่อนของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 21 ประเด็น โอกาสของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 12 ประเด็น และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 21 ประเด็น

4. กลยุทธ์การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ประชาชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์รอง และ 33 มาตรการ ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 2 กลยุทธ์ คือ 1) บริหารความเข้มแข็งเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะแก่ประชาชนให้เพิ่มพูน 2) การสร้างเครือข่ายจิตสำนึกสาธารณะให้กระจายรอบตัว และกลยุทธ์รอง 4 กลยุทธ์ คือ (1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารเพื่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (2) พัฒนาคุณภาพบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ขยายโอกาสการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน (4) สร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการมีจิตสำนึกสาธารณะ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบที่สำคัญทั้งจากการศึกษาเอกสาร และการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ สรุปได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวม พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) พิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางทั้งหมด

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) พิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุดทั้งหมด

2. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวม พบว่า

2.1 สภาพปัจจุบันของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) พิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ต่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) พิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

3. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย พบว่า จุดแข็งของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 35 ประเด็น จุดอ่อนของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 21 ประเด็น โอกาสของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 12 ประเด็น และภาวะคุกคามของการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีจำนวน 21 ประเด็น

4. กลยุทธ์การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้แก่ประชาชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย กลยุทธ์ 2 กลยุทธ์หลัก 4 กลยุทธ์รอง และ 33 มาตรการ ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก 2 กลยุทธ์

ผลจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้และ

1.1 จากการพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้กับประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและพิจารณากลยุทธ์และมาตรการจากข้อค้นพบต่าง ๆ ที่กล่าวมา เป็นแนวทางในการบริหารงาน โดยการกำหนดนโยบายกลยุทธ์การพัฒนา เพื่อเป็นทิศทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชน โดยประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมของชุมชนอื่นได้

1.2 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้นำชุมชน ควรเห็นคุณค่าของการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้กับประชาชน ส่งเสริมให้บุคลากรได้ใช้ความรู้ ความสามารถในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม สนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เชื่อมโยงกับกิจกรรมจิตสำนึกสาธารณะ ให้โอกาสบุคลากรได้พัฒนาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์การจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน จัดกรอบงบประมาณล่วงหน้า และให้ความรู้ในการประเมินผลติดตามผลให้กำลังใจในการพัฒนางาน สนับสนุนการทำงาน ยกย่องเชิดชูบุคคลที่ทำความดีมีจิตสำนึกสาธารณะเป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่วไป เมื่อบุคลากรมีเจตคติที่ดีต่อการมีจิตสำนึกสาธารณะ ก็จะส่งผลถึงการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของประชาชนด้วย ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรของประเทศ ให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนากลยุทธ์ในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยนำเสนอกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง แนวทางการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ และแนวทางประเมินความสำเร็จเท่านั้น ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาขั้นตอนของการนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติว่า ผลเป็นอย่างไร กลยุทธ์ใดที่ต้องการมีการปรับปรุงและควรปรับปรุงอย่างไร รวมทั้งแนวทางควบคุมหรือประเมินกลยุทธ์ในแต่ละกลยุทธ์คืออะไรบ้าง เพื่อจะทำให้กลยุทธ์มีความสมบูรณ์มากขึ้น

2.2 การศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคายเท่านั้น กลยุทธ์ที่ได้มีความเหมาะสมกับประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เท่านั้น ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- บรรทม มณีโชติ. (2530). การศึกษารูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละ ชนิดข้อความ และชนิดสถานการณ์ที่มีผลต่อคุณภาพของแบบทดสอบ. ใน *ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์.
- ประเวศ วะสี และคณะ. (2542). *ยุทธศาสตร์แก้ววิถีชีวิต*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

- สมพงษ์ สิงหะพล. (2536). *รูปแบบการสอน*. นครราชสีมา : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- หฤทัย อัจจุ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิตและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง กับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร. ใน *วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุไรวรรณ เดชาสิทธิ์. (2558). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. *สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์*, 14(2), 99-109.